

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

ændringes, og som kunne træffe en hurtig afgørelse. De nævnte prisoverensstemmelser er blevet forelagt for handelsministeriet, men da der ikke har været nogen hjemmel for ministeriet til at træffe afgørelse i sådanne sager, har ministeriets rolle indskrænket sig til en mægling mellem de stridende parter. Dette har medført, at sagernes afgørelse i visse tilfælde har trukket ud, fordi ministeriets forligsforslag har skullet drøftes igen i kommunalbestyrelsen og mejeriernes bestyrelser. For at skabe mulighed for en hurtig afgørelse i sådanne situationer har kommissionsflertallet foreslået, at der oprettes et ankenævn, for hvilket kommunalbestyrelsens afgørelser vedrørende priser og rabatsatser kan indankes. Nævnet foreslås sammensat af en formand, der skal opfylde betingelserne for at kunne beskikkes til højesteretsdommer, samt 4 andre medlemmer, hvoraf et skal repræsentere forbrugerne, et være prissagkyndigt, et udnevnes efter indstilling fra Danske Konsummælkmejeriers Fællesrepræsentation og et efter indstilling fra Landsforeningen af Detailmælkehandlere i Danmark. Det er forudsat, at det omhandlede ankenævn skal foretage en hurtig behandling af de sager, som det får forelagt, idet indankningen af en kommunalbestyrelses afgørelse skal have opsættende virkning.

Endvidere kan jeg nævne et punkt, hvor lovforslagets bestemmelser kan synes at afvige fra bestemmelserne i bekendtgørelsen af 1940. Ifølge denne bekendtgørelse skulle man stimulere salget af varmebehandlet mælk i løssalg — den såkaldte spandemælk. Udviklingen har imidlertid ført med sig, at salget af spandemælk til private efter en stærk stigning nu praktisk talt er ophørt i hvert fald i Storkøbenhavn. Denne tilbagegang i salget af spandemælk er iøvrigt ikke noget specielt dansk fænomen, men stemmer med udviklingen i hele Vesteuropa. I Oslo har man således ikke haft spandemælk siden 1940, og også i Stockholm er spandemælkssalget i tilbagegang. Man kan således

fastslå, at trods prisforskellen har hverken forbrugere eller handlende vist interesse for fortsat salg af denne spandemælk. Sundhedsmyndighederne betragter dette som et afgjort hygiejnisk fremskridt, men jeg vil gerne henvise til kommissionsbetænkningen side 46, hvor der redegøres nærmere for hele dette forhold, ligesom jeg er helt parat til i det udvalg, der formentlig nedsættes, nærmere at drøfte spandemælkens fremtidsudsigter.

I lovforslaget er yderligere indføjet en bestemmelse, hvorefter landbrugsministeren bemyndiges til efter forhandling med handelsministeren samt indenrigsministeren at fastsætte regler angående standardisering af fedtindholdet i mælk og fløde, der forhandles til konsum. Som det vil være bekendt, har der siden 1941 fundet standardisering sted af mælk og fløde til konsum. Hjemmelen til denne standardisering har man hidtil fundet i vareforsyningsloven, men det findes mere hensigtsmæssigt, at hjemmelen for standardisering indeholdes i loven om handel med mælk og fløde. Der er fra alle sider, også fra sundhedsmyndighederne, enighed om, at standardiseringen bør bibeholdes, bl. a. for at bevare et ensartet produkt af hensyn til prisfastsættelsen. Dette er baggrunden for, at der i lovforslaget foreslås optaget den omhandlede bestemmelse om standardisering.

Med disse ord vil jeg gerne anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Dernæst tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om opfindelser vedrørende krigsmateriel*.

I tilslutning til Danmarks tiltrædelse af Den nordatlantiske Traktat, som blev ratificeret ved kgl. resolution af 14. juni 1949, jfr. udenrigsministeriets bekendtgørelse af 13. september s. å., blev der den 27. januar 1950 afsluttet en overenskomst, bekendtgjort ved udenrigsministeriets bekendtgørelse af 20. februar s. å., hvorefter den amerikanske og danske regering indgik